

నేను తప్పుచేశానా?

రచన: వెం. చా. శా.

సుబ్బారావుకు మనసు మనసులోలేదు. ఆ చీటిచూసుకొని నిరాంతరపోయాడు. ఆ చీటి తీసుకవచ్చినవాణ్ణి అడిగాడు సుబ్బారావు "ఏమిటి విషయం?" అని. అమ్మగారు మికిచ్చి రమ్మన్నారండీ అన్నాడు వాడు. సుబ్బారావు "కేమీ బోధపడలేదు. అమ్మగారెవరు? చీటి ఇవ్వడమేమిటి అని... చాలాసేపు ఆలోచించాడు... ఓహో... ఆవిడా... మహాదేవాంతకు రాలలేవుంటే అనుకుని పూరుకున్నాడు ఎవరో గురుకొచ్చినట్లుగా. "వీలో మాట్లాడుదామని ఎంతో ఆనుకుంటున్నాను. రోజు కనపడుతు వుంటారు మీరు ఇటువైపుగా వెళ్తూ... ఎన్నాళ్ల సుంకం అనుకుంటున్నాను. మీరు మాయింటికి ఒక్కసారి వచ్చిపోతే చాలసంతోషం..." అని వుంది ఆచీటిలో. మరోసారి చూశాడు చీటిని. అక్షరాలు ముత్యాలలాగు వున్నాయి.

సుబ్బారావుకు ఆలోచన బయలుదేరినాయి. ఒకదానికొకటి అతుకులు పెట్టున్నాడు. తన కళ్లకూడా అనుకోలేదు. ఈసత్కారం, ఆహ్వానాలు జరుగుతాయని చాలాసేపు ఆలోచించి తనను ఒకావిడ ప్రేమించింది అనే నిర్ధారణకువచ్చాడు. తనన్నీహీతులు కొంతమంది "నేను ఆవిణ్ణి ప్రేమించాను. ఆవిడ నన్ను ప్రేమించింది." అనే ప్రణయగాధలు చెప్తుంటే సుబ్బారావు ఆశ్చర్యపడేవాడు "ఓరే! నన్నెవరూ ప్రేమించరే?" అని అనుకునేవాడు. "నేను ఆ బ్రహ్మానందరావుకున్నా బాగాలేనూ నేనూ బుద్ధావుంటానే" అని అనుకుంటేవాడు. ప్రేమమయమే జగనూ అన్నమాటలు జ్ఞాపకానికవచ్చినాయి. ఎవరో ఆడవాళ్ళు తమంతట తామే అతనిదగ్గరకు వస్తున్నారు. మొదట్లో అతని ప్రేమయంతేకుండా దీనిక్కారణం ఏమిటి? నేను ఎర్రగా... పుల్లగా వున్నాను... నాముఖం బావుంటుంది... అని అనుకుంటూ అద్దంలోకి అరడజనుసార్లు చూసుకున్నాడు. ఈవిషయంలో తనకుకలిగిన సంతోషాన్ని పట్టలేకుండా వున్నాడు. ఎవరిలోనన్నా స్నేహితులొచ్చే

ఎగతాళిచేస్తారేమో అని భయపడ్డాడు. మళ్ళీ ఆలోచన బయలుదేరినాయి! ఆవిడకి పెళ్ళి అయింది భర్తతో కాపురంచేస్తుందికదా. భర్తఉండగా పరాయి మొగవాళ్ళనెండుకూ ఆవిడ అట్లా ఆహ్వానించటం. కన్నెత్తిమాడటం భర్తకు ఆ విషయం తెలిస్తే ఏమునుకుంటాడు. ఒకవేళ తెలిసే ఈవిడ ఈపనిచేస్తున్నదా అని. లేకపోతే నాతో మాట్లాడాల్సిన రాచకార్యాలేమున్నాయి ఆవిడకి? నాకింకా పెళ్ళయినాకాలేదు. నేనెప్పుడూ ఆవిడలో మాట్లాడనెవరేదీ. అని పరిపరి విధాలపోయింది అతనిమనసు. ఆఫూట భోజనం చేయకుండా బజార్లోకి తిరిగివచ్చాడు. ఎవరింట్లోనో "మానస-సంచ-రకే" ఫిజేలుమీద వాయిస్తున్నారు. ఆహో... ఎంతబాగా పలికిస్తున్నాడు అని అనుకున్నాడు సుబ్బారావు. ఆవిడ ప్రాసేచ్చిన చీటిలో సూర్యకాంతం అని సంతకంచేసింది. అబ్బు పేరు ఎంతముచ్చటగావుంది అనుకున్నాడు. మనిషికి ఏమిచేయటానికి తోచక ఉప్పొంగిపోయాడు.

ఎప్పుడో ఒకసారి ఆఫీసుపనిమీద వాళ్ళింట్లోకి వెళ్ళటం... ఆయన జపంచేసుకుంటుంటే... ఆవిడ బయటకువచ్చి జపంచేసుకుంటున్నారని కులుకుతూ చెప్పడం అప్పుడు ఆవిణ్ణిచూడటం తటస్థించింది. సుబ్బారావుకూ ఆవిడకూ కలిగిన పరిచయం అది. ఆకొస్తపరిచయం ఆహ్వానంగా మార్చుందని ఎవరనుకున్నారు. సుబ్బారావు ఎర్రగా పొడుగ్గా సన్నగా ఉన్నమాట నిజమే. ఆవిధంగా ఉండేవాళ్ళు ప్రపంచంలో చాలా మందివుంటారు. తనభర్తకున్నా వాళ్ళు బాగున్నానుకదా అని అందర్నీ వలచటం ధర్మమేనా. ఒకవేళ తను ఎంత 'రంభ' అయితేమటుకు అని తర్కించుకున్నాడు సుబ్బారావు. ఆడవాళ్ళ మనస్తత్వాలు విపరీతంగానూ విచిత్రంగానూ వుంటాయి. మనంచెప్పలేం... అని సమాధాన పర్చుకున్నాడు. ఇంతకూ సూర్యకాంతం గారింటికి వెళ్ళటమా వెళ్ళకపోవడమా? రష్య జర్మనీని ఓడించింది. భేష్ అన్నారందరూ ఇవా

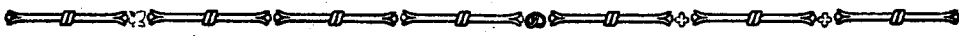
జపానువై దండెత్తటమా ఊరుకోవడమా? అని ధర్మ సందేహాలు వస్తున్నాయి. సామ్రాజ్యవాదులకూ... మహాత్తర రాజకీయవేత్తలకు—సుబ్బారావు మధనపడ్డాన్నాడు. నూర్యకాంతం ఎంత సుఖ్యమారంగావుందో... పోవటమా పోకపోవటమా... నిజంగా తమనమని ఆహ్వానించింది. కాఫీహోటలకు వెళ్ళి కాఫీ త్రాగుతున్నాడు. పోవటమా పోకపోవటమా అని అడిగింది కాఫీ... పోవటమే... అన్నాడు బిల్లుతీసుకుని. బయట పడ్డాడు. గుంపులు గుంపులుగా జనం గుమిగుూడి ఒకరిని ఒకరు పడి కేపర్లు చూపుతుంటున్నారు. “హిట్లరు మరణించాడా?” తాటి కాయాట్లారితీ అక్షరాల్లో అచ్చుకొట్టారు కేపర్లలో ఉచూ... నూర్యకాంతం పిలుస్తున్నది, అని గుంపులోంచి తోసుకుని గబగబా నడిచాడు. ఇంటికీవచ్చాడు ఏవిధంగా ద్రెస్సు వేసుకుంటే బావుంటుందో తెల్సుకోలేక పోయాడు. “నేచురల్” గా వుంటేనే బావుంటుంది ఈ వైపరీచ్యాలెందుకు అనుకుని ఒకమాదిరిగా మాసిపోయిన చొక్కా, ఖద్దరులుంగీ వేసుకుని (తలఅంతా బాగా దువ్వుకోలేదు) నూర్యకాంతం ఇంటికీ బయలుదేరాడు. నూర్యకాంతం భర్త ఇంట్లోవుంటే ఎట్లా? ఒకవేళ నేను పోయేసమయం ఆయన లేనిసమయం అవుతుందేమో... పోంగానే దగ్గరకువచ్చి నేను మిమ్మల్ని క్రేమించాను అని ఘట్టిగా కావలించుకుంటుండేమా. ఇంకా ఏంచేస్తుందో? రొడ్డుమీద పోతున్నంతకేపు ఏదోవిధమైన ఆలోచన... ఇంటికీరాగానే “ఒహో వచ్చారే... రాండి” అన్నది “అవును వచ్చాను” అన్నాడు. పదినిమిషాలు మాట్లాడితరువాత వేడి టీ ఇచ్చింది. ఇంట్లో... ఆయన ఎక్కడికీ వెళ్ళారని అడిగాడు. సుబ్బారావు అనుకున్నట్టుగా క్రేమనుగురించి కొంచెం చెప్పింది. నిజంగా అడవాళికేం బాగా తెలుసు క్రేమనుగురించి మగవాళికన్నా? అని అనుకున్నాడు సుబ్బారావు. చేతికేయ్యి తగిలిస్తూ దగ్గరగావచ్చి కూచుంది. సుబ్బారావుకు ఏదో అడగాలని

బుద్ధిపట్టి “నిారూ చాలా బావుంటారండీ” అన్నాడు. “నిారూ మన్మధుడిలా ఉన్నారని కావులించుకుని నూర్యకాంతం. సుబ్బారావు ఉక్కిరి బిక్కిరయి... ఏవీటి ఇంత దారుణం... మేనేజరుగారి భార్య... తనను కావలించుకోవడం... నేను వట్టి గుమాస్తానేగా... అనుకున్నాడు సుబ్బారావు. తనకు తెలిసి ఆనందం అనుభవించాడు సుబ్బారావు. అడవాళ్ళ శరీరాలు ఎంత మృదువుగా వుంటాయి... అనుకున్నాడు. సంభాషణ సగం జరిగింతరురువాత ఆయనెప్పుడు జపాలు చేసుకుంటారేమండీ... అని అడిగాడు... సుబ్బారావు. “సుబ్బారావు... నీకు తెలియదయ్యా... ఇహం... పరం... అని కొన్ని ఉన్నాయి. పుణ్యం... స్వర్గం... స్వర్గలోకం గేలు... అని మరికొన్ని ఉన్నాయి. ఈ జపాలూ, ఈ నిష్టలూ చేస్తే అక్కడకు చేరుతారట. బతికిన నాలుగునాళ్ళూ హాయిగా వుందామనిలేకు. ఏకాదశిపూట ఉపోమాలుచేసి, మామూలు శనివారాల్లో రాత్రికి అన్నం తినకుండా... రోజూ ముప్పుట జపంచేసి, శరీరాన్ని శ్రమ ఇచ్చి హైరున పట్టం ఎందుకూ...” నూర్యకాంతం చెప్పే మాటలన్నీ జాగ్రత్తగా విన్నాడు సుబ్బారావు. అవన్నీ నిజంగానే అన్వయించినాయి. నూర్యకాంతం రెండోవెళ్ళి వెళ్ళాం అని నిశ్చయానికి వచ్చాడు. “అబ్బ విారెంత బావున్నారండీ...” అని కావలించుకుని మాడుసార్లు ముద్దెట్టుకున్నాడు. సుబ్బారావుకు వశ్య తెలిసి మైకం వచ్చింది... ఎవేనో మాట్లాటం మొదలు పెట్టాడు. సుబ్బారావు ఎర్రని ముఖం కందిపోయింది. “నేనివా వెళ్తాను... పోనివ్వరూ...” అని దీనంగా అడగాడు సుబ్బారావు...—రేగిన సుబ్బారావు జాట్టును సవరిస్తూ... “రేపు సాయిం త్రం తప్పకుండా రావాలి... సర్కస్ కు వెళ్తారు... వాణ్ణి పంపిస్తారే?” అని చెప్పి ఊరికే ఏడ్వటం మొదలుపెట్టింది నూర్యకాంతం... చడిచప్పుడు లేకుండా వెళ్తాడు సుబ్బారావు. ఇంటికీ—

మర్నాడు

సుబ్బారావు... మేడమిద గదిలో... మంచమీద సూర్యకాంతం వడిలో పడుకుని కబుర్లు చెప్తున్నాడు... బయట పిండాభిషి నట్లు వెన్నెల కాస్తూవుంది... "ఆయన వస్తారేమో" ... అన్నాడు భయపడతూ సుబ్బారావు... "ఆయన సర్కస్ కు వెళ్ళాడోయి! పులులూ సింహాలూ చూస్తున్నారేమో..." ఎన్ని విషయాలో మాట్లాడింది సూర్యకాంతం. "నాకు నీ దగ్గర ఉండాలని ఉంది" అన్నది సుబ్బారావునో... "అమ్మోపీక సులిమెయ్యయా మనవాళ్ళు" అన్నాడు సుబ్బారావు. "నీదివ తి, పిరికిగుండ" అన్నది సుబ్బారావు. సుబ్బారావు కొంచెంసేపు మహదానంద పడ్డాడు. సూర్యకాంతం తనను కొరికేస్తుందని ఎప్పుడూ అనుకోలేదు...

సర్కస్ మధ్యలో ఆసేళారు. ఎంచేతో ఆయన ఇంటికి రాక తప్పిందికాదు. వచ్చి తలుపి తట్టే ఎంతనేపటికి ఎవరూరాలేదు. జవాను. నిద్రపోతున్నాడేమో... సూర్యం... అనిపించాడు ఉచు... జవాబు రానేలేదు. దొడ్డివైపు గుండెలో పలికవచ్చి సరాసరి మేడమిదికి వెళ్ళాడు. గదిలోండి వెక వెకలూ పకపకలూ..... ఆయనకు వళ్ళుమండి పోయింది. కిటికిలోంచి. మాళాడు. గుండెలు పగిలేంతపని అయింది; సూర్యం అనిపించాడు. మసక వెల్లుగో ఆయన ముఖాన్ని చూడగలిగేడు సుబ్బారావు. సుబ్బారావుకు తనగుండే ఆగిందా ఉన్నదా అనే అనుమానం వచ్చింది. సుబారావు ఖైదవలె తలవంచి నిల్చున్నాడు. ఆయన దగ్గరకు వచ్చి... "నీకు బద్ధిదేమా—" అని ఏవేవో అన్నాడు. కాని

ఆరోగ్యజీవనము

మీ ఆరోగ్యబాటలోనే వుండి

మనం ప్రకృతికి దూరమౌతున్నాము అటులనే ఆరోగ్యానికి

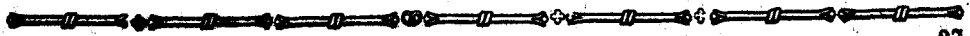
కాని, గృహిణి ఆరోగ్యమునకు వుండనియడల మొత్తము గృహమే అనాగోష్ఠివై అనాకక వంతమై వుండును. శ్రీ ఆరోగ్యమును ఏ పరిస్థితులందైనను కాపాడుకొనాలి. శ్రీ ఆరోగ్యజీవనము అందుబాటులోనే వుంది. "లోధ్ర" శ్రీలకు ఆరోగ్యజీవనమును ప్రసాదిస్తుంది. లోధ్ర జీవనము గర్భాశయ గోళములను నిర్మూలించి సౌందర్య సౌఖ్యజీవనమును ప్రసాదిస్తుంది.

సుడితుల సౌఖ్య సౌందర్య జీవనమునకు

లోధ్ర

కేసరి కుటీరం లిమిటెడ్., మద్రాసు.

తెలగుజిల్లాలకు, నైజాముకు ఏ బెంట్లు: సీతారాం జవరల్ ట్రాస్టు, బె జ వా డ.

సూర్యాన్ని మాత్రం కొట్టలేదు. సుబ్బారావుని నా నామాటలూ అడిగాడు. సుబ్బారావు ఏమీ మాట్లాడకుండా నిల్చున్నాడు... ఈ పరిస్థితుల్లో తనని ఉరిదీస్తే బావుండుననుకున్నాడు. సుబ్బారావు. ఘనకార్యం చేశావ్ గాని ఇంటికి వెళ్ళువాయి..." అన్నాడు.

సుబ్బారావు వేడమెట్టు దిగుతూ... "నేను తప్పచేశానా?" అనుకున్నాడు. ఉహూః అని ఎవరో జవాబు చెప్పినట్లయింది అతనికి...

నలుగురు పెద్ద మనుషులకే తెలిసిందరి. ఆయన మాత్రం వెళ్ళాన్ని వదిలి వెట్టాడు. సుబ్బారావుని దా కేసు పెట్టే ప్రయత్నంలో ఉన్నారు. మధ్యవర్తుల సహాయం వల్ల సుబ్బారావును ఒకమాట అడిగారు... చేసింది తప్ప. అని తుమాపణ వేడమెట్టు తన బాధ్యత సుబ్బారావు దగ్గరే ఉంచుకోచ్చు అని. సూర్యకాంతం

భర్తకు జీవితం మీద గోతపుట్టింది. సూర్యకాంతం, తను సుబ్బారావు దగ్గరే ఉండిపోతానన్నది. "మహారాణిలాగ వుండుతల్లీ..." అన్నాడు ఆయన. ఇప్పుడు సుబ్బారావు తుమాపణ వేడుకోవాలి కాళ్ళమీదపడి... అప్పటికాయన కృతార్థుడవుతాడు. సూర్యకాంతం సుబ్బారావు దగ్గర వచ్చి నిల్చున్నది. "సుబ్బారావు తుమాపణ వేడుకో ఆయన అక్కడే వున్నాడు. లేకపోతే వ్యవహారం కోర్టుదాకా పోయి... గందరగోళం అవుతుంది" దని దగ్గరున్న వాళ్ళన్నారు...

"నేను తప్పచేశానా?" అని సందేహ పడ్తున్నాడు సుబ్బారావు సూర్యకాంతం లోకి చూస్తూను. నీవు తప్పచేశావా? అని అడిగింది ఆకాశం. "నేను తప్పచేశానా?" అని అనుకున్నాడు సుబ్బారావు.

వారు బాగుగా వెరుగుతుకు

మాలవ్వుడే

ఇమ్మ్యు

BMK-3-ATG

బెస్ట్ అండ్ కంపెనీ లిమిటెడ్
 పోస్టు బాక్సు 63. మద్రాసు.